

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2001

Julkaistu Helsingissä 17 päivänä elokuuta 2001

N:o 715—716

SISÄLLYS

N:o		Sivu
715	Valtioneuvoston asetus kemiallisista tekijöistä työssä	2209
716	Valtioneuvoston asetus traktoreiden EY-tyyppihyväksynnästä	2216

N:o 715

Valtioneuvoston asetus kemiallisista tekijöistä työssä

Annettu Helsingissä 9 päivänä elokuuta 2001

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä, säädetään 28 päivänä kesäkuuta 1958 annetun työturvallisuuslain (299/1958) 47 §:n nojalla, sellaisena kuin se on laissa 144/1993:

1 §

Tarkoitus

Tämän asetuksen tarkoituksena on työntekijöiden suojeleminen työssä esiintyvien kemiallisten tekijöiden aiheuttamilta vaaroilta ja haitoilta.

2 §

Sovellettamisala

Tätä asetusta sovelletaan työhön, jossa esiintyy tai saattaa esiintyä vaarallisia kemiallisia tekijöitä.

3 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) *kemiallisella tekijällä* yksinään tai seoksessa olevaa alkuainetta tai yhdistettä, sellaisena kuin se esiintyy luonnontilassa tai jonkin työtehtävän yhteydessä tuotettuna, käytettynä tai vapautuneena taikka jätepäästönä riippu-

matta siitä, onko se tuotettu tarkoituksellisesti vai tahattomasti ja onko se saatettu markkinoille vai ei;

2) *vaarallisella kemiallisella tekijällä*:

a) kemiallista tekijää, joka luokitellaan vaaralliseksi kemikaalilain (744/1989) 19 §:ssä tarkoitetun kemikaalien luokitusperusteista ja merkintöjen tekemisestä annetun sosiaali- ja terveysministeriön päätöksen (979/1997) mukaisesti tai joka on mainittu kemikaalilain 11 §:ssä tarkoitetussa vaarallisten aineiden luettelossa, lukuunottamatta sellaista ainetta ja valmistetta, joka luokitellaan vaaralliseksi ainoastaan ympäristölle;

b) kemiallista tekijää, joka ei täytä a) alakohdan mukaisia vaarallisuusluokitusperusteita, mutta saattaa aiheuttaa vaaraa työntekijöiden terveydelle ja turvallisuudelle fyysikaalis-kemiallisten, kemiallisten tai toksikologisten ominaisuuksiensa vuoksi ja sen tavan johdosta, jolla sitä käytetään tai se esiintyy työpaikalla, mukaan lukien kemialliset tekijät, joille 12, 13, 14 tai 15 §:n mukaisesti on määritelty työperäistä altistumista koskeva raja-arvo tai biologinen raja-arvo;

Neuvoston direktiivi 98/24/EY; EYVL N:o L 131, 5.5.1998, s. 11

3) *Ilman epäpuhtauden raja-arvolla* ilmassa työntekijän hengitysalueella olevan kemiallisen tekijän aikapainotetun keskimääräisen pitoisuuden raja-arvoa suhteessa määritettyyn vertailuaikaan (keskiarvotusaika);

4) *biologisella raja-arvolla* soveltuvassa biologisessa väliaineessa olevan asianomaisen tekijän, sen aineenvaihduntatuotteen tai vaikutusindikaattorin pitoisuuden raja-arvoa;

5) *riskillä* mahdollisesti toteutuvan vaaran tai haitan todennäköisyyttä ja vaaran tai haitan vakavuutta käyttö- tai altistusolosuhteissa.

4 §

Tiedot vaarojen tunnistamiseksi

Vaarojen tunnistamista ja riskien arviointia varten työnantajalla tulee olla riittävät tiedot työssä käytettävien ja esiintyvien kemiallisten tekijöiden ominaisuuksista ja vaarallisuudesta.

Työnantajan on osaltaan varmistettava, että vaarallisen kemikaalin päällykset on merkitty ja että kemikaalista on toimitettu työpaikalle asianmukainen käyttöturvallisuustiedote siten kuin siitä erikseen säädetään.

5 §

Käyttöturvallisuustiedotteet ja luettelo työpaikalla käytettävistä kemikaaleista

Työnantajan on pidettävä ajan tasalla olevaa kaupanimen mukaista luetteloa työpaikalla käytettävistä kemikaaleista. Luettelosta on käytävä ilmi kemikaalin luokitustiedot ja se, mistä kemikaalista on saatavilla käyttöturvallisuustiedote.

Käyttöturvallisuustiedotteet ja luettelo työpaikalla käytettävistä kemikaaleista on pidettävä työpaikalla työntekijöiden nähtäväksi saatavina. Käyttöturvallisuustiedotteet ja luettelo tai niiden jäljennökset on toimitettava sopivalla tavalla työpaikan työsuojeluvaltuutelle.

6 §

Vaarojen tunnistaminen ja riskien arviointi

Työnantajan on tunnistettava työssä esiin-

tyvien kemiallisten tekijöiden aiheuttamat vaarat ja arvioitava niistä työntekijöiden turvallisuudelle ja terveydelle mahdollisesti aiheutuvat riskit ottaen huomioon:

1) kemiallisten tekijöiden vaaralliset ominaisuudet ja määrät sekä tekijöiden mahdolliset yhteisvaikutukset;

2) kemikaalintoimittajan luovuttamat turvallisuutta ja terveyttä koskevat tiedot mukaan lukien käyttöturvallisuustiedotteet;

3) altistumisen taso, tyyppi ja kesto;

4) eri työtilanteet, joissa kemiallisia tekijöitä käytetään tai esiintyy, mukaan lukien korjaus- ja kunnossapitotyöt ja muut satunnaisesti tehtävät altistusta aiheuttavat työt;

5) ilman epäpuhtauksien raja-arvot tai biologiset raja-arvot;

6) mahdollisten ennalta ehkäisevien toimenpiteiden ja suojelutoimenpiteiden vaikutus;

7) käytettävissä olevat työntekijöiden terveydentilan seurannan johtopäätökset.

Riskien arviointi on esitettävä tarkoituksenmukaisella tavalla kirjallisessa muodossa ja siinä on eriteltävä toteutetut ennalta ehkäisevät toimenpiteet ja suojelutoimenpiteet. Riskien arviointiin voi sisältyä selvitys siitä, että perustellusta syystä yksityiskohtaisempi riskien arviointi ei ole tarpeellinen. Riskien arviointi on pidettävä ajan tasalla ja se on tarkistettava erityisesti, jos työpaikan olosuhteiden muutokset tai työntekijöiden terveydentilan seurannan tulokset edellyttävät sitä.

Uusi työtoiminta tai prosessi, jossa saattaa esiintyä vaarallisia kemiallisia tekijöitä, voidaan aloittaa vasta kun sen riskit on arvioitu ja tarpeelliset ennalta ehkäisevät toimenpiteet toteutettu.

Jos riskien arvioinnin tuloksista ilmenee, että työntekijöiden turvallisuudelle ja terveydelle aiheutuu riskejä, joita ei voida poistaa tai riittävästi vähentää 8 §:ssä säädettyjä yleisiä riskien vähentämisperiaatteita soveltamalla, on sovellettava myös 9, 11 ja 19 §:ssä tarkoitettuja erityisiä ennalta ehkäiseviä sekä suojelu- ja seurantatoimenpiteitä.

7 §

Mittaukset

Jos työntekijöiden altistumista vaarallisille

kemiallisille tekijöille ei voida muutoin luotettavasti arvioida, on työnantajan suoritettava mittauksia säännöllisesti ja aina kun olosuhteissa tapahtuu työntekijän altistumista lisäävä muutos. Mittaustuloksia on verrattava 12—15 §:ssä tarkoitettuihin raja-arvoihin.

Jos mittaustulokset osoittavat, että 1 momentissa tarkoitettujen raja-arvojen ylity, on tilanteen pysyvyyden toteamiseksi suoritettava tarvittaessa sopivin välein uusintamittauksia. Mitä lähempänä ilman epäpuhtauksien mittausten tulokset ovat raja-arvoa, sitä useammin mittauksia on suoritettava.

8 §

Riskien vähentämisen yleiset periaatteet

Työnantajan on noudatettava vaarallisen kemiallisen tekijän määrä ja ominaisuudet huomioon ottaen riittävää huolellisuutta ja varovaisuutta. Työnantaja ei saa käyttää sellaista kemikaalia, josta hänellä ei ole käytettävissä varoitusmerkintöjä ja käyttöturvallisustiedotetta tai niitä vastaavia tietoja. Varoitusmerkintöjen tekemisestä ja käyttöturvallisustiedotteen laatimisesta ja toimittamisesta säädetään erikseen.

Vaarallisten kemiallisten tekijöiden aiheuttamat työntekijöiden terveyttä ja turvallisuutta uhkaavat vaarat on poistettava tai riskit vähennettävä mahdollisimman pieniksi seuraavien keinojen avulla:

- 1) työmenetelmien suunnittelu ja järjestely;
- 2) turvallisuuden kannalta asianmukaisten laitteiden ja työvälineiden käyttäminen ja turvallisuuden varmistavat kunnossapitomenetelmät;
- 3) altistuvien työntekijöiden lukumäärän vähentäminen mahdollisimman pieneksi;
- 4) altistumisen keston ja voimakkuuden vähentäminen mahdollisimman pieneksi;
- 5) yleiseen hygieniaan liittyvät tarkoituksenmukaiset toimenpiteet;
- 6) vaarallisten kemiallisten tekijöiden määrän vähentäminen kyseisen työn edellyttämään vähimmäismäärään; ja
- 7) asianmukaiset työmenetelmät mukaan lukien järjestelyt työpaikalla vaarallisten kemiallisten tekijöiden sekä tällaisia kemiallisia tekijöitä sisältävien jätteiden turvallisesti käsittelemiseksi, varastoinniseksi ja kuljettamiseksi.

9 §

Erityiset ennalta ehkäisevät ja suojelutoimenpiteet

Työnantajan on varmistettava, että vaarallisesta kemiallisesta tekijästä työntekijöiden turvallisuudelle ja terveydelle työssä aiheutuva vaara poistetaan tai riski vähennetään mahdollisimman pieneksi. Tässä tarkoituksessa vaarallinen kemiallinen tekijä tai työmenetelmä on poistettava tai korvattava riskiltään työntekijöiden turvallisuudelle ja terveydelle vähemmän vaarallisella tekijällä tai työmenetelmällä.

Jos toiminnan luonteen vuoksi tekijää tai työmenetelmää ei voida poistaa tai korvata, työnantajan on huolehdittava siitä, että riski vähennetään mahdollisimman pieneksi riskin arviointiin perustuvilla ennalta ehkäisevillä tai suojelutoimenpiteillä. Näihin toimenpiteisiin kuuluvat ensisijaisuusjärjestyksessä:

1) työntekijöiden turvallisuudelle ja terveydelle vaaraa aiheuttavien kemiallisten tekijöiden päästöjen välttäminen käyttämällä turvallisista työmenetelmistä, ohjaus- ja valvontajärjestelmiä sekä tarkoituksenmukaisia laitteita ja materiaaleja;

2) riittävä ilmanvaihto tai muut rakenteelliset ja teknilliset suojelutoimenpiteet vaaran syntyvaiheessa; ja

3) henkilönsuojainten ja muiden henkilökohtaisten suojelutoimenpiteiden käyttäminen, jos altistumista ei voida estää edellä mainituin tavoin.

Työntekijän velvollisuudesta käyttää hänelle määrättyjä suojeluvälineitä ja huolehtia omasta ja muiden työntekijöiden turvallisuudesta ja terveydestä säädetään erikseen.

10 §

Kemiallisten tekijöiden fysikaalisten ominaisuuksien aiheuttamat vaarat

Työnantajan on riskien arvioinnin ja riskien vähentämisen yleisten periaatteiden mukaisesti suoritettava tarpeelliset toimenpiteet työntekijöiden suojelemiseksi kemiallisten tekijöiden fysikaalisten ominaisuuksien kuten palo- ja räjähdysvaaran aiheuttamilta vaaroilta. Näitä toimenpiteitä ovat kemiallisten te-

kijöiden turvallinen varastointi, käsittely ja yhteensopimattomien kemiallisten tekijöiden erottelu. Työnantajan on lisäksi valvottava tuotantolaitosta, laitteita ja koneita riittävästi.

Työnantajan on ensisijaisuusjärjestyksessä:

1) ehkäistävä herkästi syttyvien aineiden vaarallisten pitoisuuksien syntyminen ja vältettävä kemiallisesti epävakaiden aineiden vaarallisten määrien säilytys työpaikalla tai, jos se työn luonteen vuoksi ei ole mahdollista;

2) vältettävä sellaisten sytytyslähteiden esiintymistä, jotka saattaisivat aiheuttaa tulipaloja tai räjähdyksiä sekä sellaisia olosuhteita, joissa kemiallisesti epävakait aineet tai ainesekokset voivat aiheuttaa vaarallisia reaktioita; taikka

3) rajoitettava työntekijöiden terveydelle ja turvallisuudelle vahingollisia vaikutuksia aineiden syttymisestä aiheutuvien tulipalojen tai räjähdysten sattuessa taikka kemiallisesti epävakait aineista tai aineseksista aiheutuvia haitallisia vaikutuksia.

Räjähdysvaarallisissa tiloissa käytettäväksi tarkoitetuista työvälineistä ja suojajärjestelmistä säädetään erikseen.

Työnantajan on tarvittaessa käytettävä räjähdysten vaimennuslaitteita taikka suoritettava räjähdyspaineen alentamista koskevia toimenpiteitä.

11 §

Onnettomuudet sekä vaara- ja hätätilanteet

Työnantajalla on oltava onnettomuuksien sekä vaara- ja hätätilanteiden varalta toimintasuunnitelma, joka sisältää menettelytavat työntekijöiden suojelemiseksi, pelastustoimenpiteiksi, ensiavun antamiseksi ja asianmukaisten turvallisuusharjoitusten järjestämiseksi säännöllisin väliajoin. Työnantajan on järjestettävä onnettomuuksien sekä vaara- ja hätätilanteiden varalta lisääntyneestä vaarasta ilmoittamiseksi tarpeelliset varoitus- ja muut viestintäjärjestelmät.

Työnantajan on varmistettava, että kemiallisten tekijöiden aiheuttamiin onnettomuuksiin sekä vaara- ja hätätilanteisiin liittyvät menettelytapaohjeet ovat myös sisäisten ja ulkoisten pelastuspalvelujen saatavilla. Ohjeisiin tulee sisällyttää saatavilla olevat tiedot erityisistä vaaroista, joita saattaa esiintyä

onnettomuuden taikka vaara- tai hätätilanteen sattuessa.

Onnettomuuden taikka vaara- tai hätätilanteen sattuessa työnantajan on mahdollisimman pian rajoitettava sen vaikutuksia ja ilmoitettava siitä asianomaisille työntekijöille. Tilanne on palautettava turvalliseksi mahdollisimman pian. Vain ne työntekijät, joita tarvitaan korjausten ja muiden välttämättömien töiden suorittamiseksi, voivat työskennellä vaara-alueella. Näille työntekijöille on annettava asianmukaiset suojavaatteet, henkilönsuojaimet sekä erikoisturvavarusteet ja -laitteet, joita heidän on käytettävä niin kauan kuin vaaratilanne kestää. Suojaamattomien henkilöiden pääsy vaara-alueelle tulee estää.

12 §

Ilman epäpuhtauksien sitovat raja-arvot

Jos työntekijän altistuminen ylittää erikseen säädetyn sitovan ilman epäpuhtauden raja-arvon, työnantajan on viipymättä vähennettävä altistuminen sellaiseksi, ettei raja-arvo ylity.

13 §

Haitalliseksi tunnetut pitoisuudet

Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella voidaan säätää työpaikan ilman epäpuhtauksille haitalliseksi tunnetut pitoisuudet (HTP-arvot), jotka työnantajan on otettava huomioon työpaikan ilman puhtautta, työntekijöiden altistumista ja mittaustulosten merkitystä arvioidessaan. Haitalliseksi tunnetut pitoisuudet ovat pienimpiä ilman epäpuhtauksien pitoisuuksia, joille altistumisen sosiaali- ja terveysministeriö katsoo voivan vahingoittaa työntekijää työturvallisuuslain 16 §:ssä tarkoitetulla tavalla.

14 §

Biologisten näytteiden sitovat raja-arvot

Jos työntekijän altistuminen ylittää erikseen säädetyn biologisesta näytteestä mitatavan altistumisindikaattorin sitovan raja-arvon, työnantajan on viipymättä vähennet-

tävä altistuminen sellaiseksi, ettei raja-arvo ylity.

15 §

Biologisten näytteiden viiteraja-arvot

Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella voidaan säätää työntekijän biologisesta näytteestä mitattavan biologisen altistumisindikaattorin viiteraja-arvon joka työnantajan on otettava huomioon työolosuhteita, työntekijöiden altistumista ja biologisten altistumismittauksien tuloksia arvioidessaan.

16 §

Työntekijöille annettava opetus ja ohjaus

Työnantajan on annettava työntekijöille opetusta ja ohjausta, johon on sisällytettävä:

1) tämän asetuksen 6 §:n mukaisen riskien arvioinnin edellyttämät tiedot ja lisätietoja aina tilanteen muuttuessa;

2) opetusta ja ohjausta asianmukaisista varotoimista ja toimenpiteistä, jotka työntekijän on tehtävä suojatakseen itseään ja muita työntekijöitä työpaikalla;

3) työpaikalla esiintyvien vaarallisten kemiallisten tekijöiden nimet, tekijöiden turvallisuudelle ja terveydelle aiheuttamat vaarat, työperäisen altistumisen raja-arvot ja muut määräykset; ja

4) käyttöturvallisuustiedotteiden, päällysmerkintöjen ja käyttöohjeiden edellyttämää opetusta ja ohjausta kemikaalien turvallista käyttöä ja käsittelyä varten.

Tiedot on pidettävä ajan tasalla ja esitettävä tavalla, joka vastaa 6 §:n mukaisen riskien arvioinnin tuloksia.

Työnantajan on tarvittaessa laadittava kirjalliset opetukseen ja ohjaukseen liitettävät yksityiskohtaiset vaarallisen kemikaalin käyttö- ja turvallisuusohjeet.

Jos kemikaalin turvallisuudesta käsittelystä on käytettävissä yksityiskohtaiset käyttö- ja turvallisuusohjeet, on työnantajan varmistuttava ennen työn aloittamista, että työntekijä on omaksunut annetut ohjeet.

Työnantajan on varmistettava, että säiliöiden ja putkien sisältö ja sen ominaisuudet sekä siihen liittyvät vaarat ovat selvästi

tunnistettavissa. Vaarallisia kemikaaleja sisältävien säiliöiden merkitsemisestä säädetään erikseen.

17 §

Yhteistoiminta

Työnantajan ja työntekijöiden välisestä yhteistoiminnasta ja tiedottamisesta säädetään erikseen.

18 §

Kiellot

Liitteessä esitettyjen kemiallisten tekijöiden tuotanto, valmistus tai käyttö työssä ja niihin liittyvät tehtävät on kielletty liitteessä määritellyssä laajuudessa.

Asianomainen työsuojeluviranomainen voi sallia poikkeuksia 1 momentissa tarkoitettuihin kieltöihin seuraavissa tapauksissa:

1) tieteellisiin tutkimus- ja testaustarkoituksiin ja analysointiin;

2) tehtäviin, joiden tarkoituksena on poistaa sivutuotteen tai jätetuotteen muodossa olevat kemialliset tekijät;

3) edellä 1 momentissa tarkoitettujen kemiallisten tekijöiden valmistamiseen väliaineina, jotka reagoivat välittömästi edelleen.

Työntekijöiden altistuminen 1 momentissa tarkoitetuille kemiallisille tekijöille on estettävä erityisesti huolehtimalla siitä, että kyseisten kemiallisten tekijöiden valmistus ja varhaisin mahdollinen käyttö väliaineina tapahtuu suljetussa järjestelmässä, josta edellä mainittuja kemiallisia tekijöitä voidaan poistaa vain siinä määrin kuin on tarpeen prosessin valvomiseksi tai järjestelmän huoltamiseksi.

Poikkeusta anottaessa on työnantajan toimitettava asianomaiselle työsuojeluviranomaiselle seuraavat tiedot:

1) poikkeuksen pyytämisen syy;

2) vuosittain käytettäväksi tarkoitettu kemiallisen tekijän määrä;

3) kyseessä olevat tehtävät ja/tai reaktiot tai prosessit;

4) altistuvien ja käsittelyyn osallistuvien työntekijöiden todennäköinen lukumäärä;

5) asianomaisten työntekijöiden turvalli-

suuden ja terveyden suojelemiseksi suunnitellut toimenpiteet;

6) työntekijöiden altistumisen estämiseksi toteutetut tekniset ja järjestelyihin liittyvät toimenpiteet.

19 §

Terveysdentilan seuranta

Työnantajan velvollisuudesta järjestää työterveyshuolto säädetään erikseen.

Jos työterveyshuollon toteuttaman terveydentilan seurannan tuloksena tai muutoin työntekijällä todetaan olevan sairaus tai terveydellinen haitta, jonka voidaan työlääketieteellisesti katsoa aiheutuvan työssä tapahtuneesta altistumisesta vaaralliselle kemialliselle tekijälle, tai havaitaan sitovan biologisen raja-arvon ylittyneen, työnantajan on:

1) tarkistettava riskien arviointi tarpeellisuilta osin;

2) tarkistettava vaaran poistamiseksi tai riskin vähentämiseksi tarkoitetut toimenpiteet;

3) otettava huomioon työterveyshuollon ohjeet suorittaessaan vaaran poistamiseksi tai riskin pienentämiseksi vaadittavia toimenpiteitä, mukaan lukien mahdollisuus siirtää työntekijä altisteettomaan työhön; ja

4) varmistettava terveydentilan jatkuva seuranta ja huolehdittava muiden samalla tavalla altistuneiden työntekijöiden terveydentilan tarkastamisesta siten kuin siitä säädetään erikseen.

20 §

Ilman epäpuhtausmittauksien määrääminen

Sosiaali- ja terveysministeriö voi yleisesti taikka toimiala-, työala-, kemikaali- tai altis-

Helsingissä 9 päivänä elokuuta 2001

tuskohtaisesti ja asianomaisen työsuojelupiirin työsuojelutoimisto voi työpaikkakohtaisesti määrätä:

1) koska ja kuinka usein kemiallisen tekijän mittauksia on suoritettava;

2) mitä arviointi-, mittaus-, näytteenotto- ja analyysimenetelmiä mittauksissa on käytettävä;

3) miten ja kenelle mittaustulokset on ilmoitettava;

4) miten ja kuinka kauan altistumista koskevia tietoja on säilytettävä; ja

5) että mittauksiin on erityisistä syistä käytettävä riippumatonta mittauslaitosta.

Mittaus-, näytteenotto- ja analyysimenetelmiä määrättäessä on otettava huomioon yleisesti hyväksytyt ja käytettävissä olevat menetelmät.

21 §

Tarkemmat säännökset

Tarkempia säännöksiä tämän asetuksen mukaisesta riskien määrittelystä, arvioinnista ja hallinnasta sekä ehkäisy- ja suojelutoimenpiteistä annetaan tarvittaessa sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella.

22 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 2001.

Tällä asetuksella kumotaan työntekijöiden suojelemisesta kemiallisille tekijöille altistumiseen liittyviltä vaaroilta 8 päivänä lokuuta 1992 annettu valtioneuvoston päätös (920/1992) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Peruspalveluministeri *Osmo Soininvaara*

Ylitarkastaja *Matti Kajantie*

*Liite***KIELLOT**

Jäljempänä esitettyjen kemiallisten tekijöiden tuotanto, valmistus tai käyttö työssä ja tehtävät, joihin niitä liittyy, on kielletty. Kieltoa ei sovelleta, jos kemiallinen tekijä esiintyy toisessa kemiallisessa tekijässä tai on jätetuotteen aineosana, edellyttäen, että sen erillinen pitoisuus siinä on määritettyä rajaa alempi.

Kemialliset tekijät

EINECS⁽¹⁾ N:o	CAS⁽²⁾ N:o	Kemiallisen tekijän nimi	Poikkeuksia koske- va pitoisuusraja
202-080-4	91-59-8	2-naftyyliamiini ja sen suo- lat	0,1 painoprosenttia
202-177-1	92-67-1	4-aminodifenyyli ja sen suo- lat	0,1 painoprosenttia
202-199-1	92-87-5	Bentsidiini ja sen suolat	0,1 painoprosenttia
202-204-7	92-93-3	4-nitrodifenyyli	0,1 painoprosenttia

⁽¹⁾ EINECS: Euroopassa kaupallisessa käytössä olevien kemiallisten aineiden luettelo (European Inventory of Existing Commercial Chemical Substances).

⁽²⁾ CAS: Chemical Abstracts Service.

N:o 716

Valtioneuvoston asetus

traktoreiden EY-tyyppihyväksynnästä

Annettu Helsingissä 9 päivänä elokuuta 2001

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä, säädetään 28 päivänä kesäkuuta 1958 annetun työturvallisuuslain (299/1958) 47 §:n nojalla, sellaisena kuin se on laissa 144/1993:

Soveltamisala ja määritelmät

1 §

Tätä asetusta sovelletaan 2 §:n 1 momentissa määriteltyihin pyörillä varustettuihin traktoreihin, joiden suurin rakenteellinen nopeus on 6—40 km/h.

2 §

Maatalous- ja metsätraktoreilla tarkoitetaan pyörillä tai teloin varustettuja moottori-käyttöisiä ajoneuvoja, joissa on vähintään kaksi akselia ja jonka tärkein ominaisuus on niiden vetävä voima ja niiden on suunniteltu erityisesti vetämään, työntämään, kuljettamaan tai käyttämään maa- ja metsätaloudessa käytettäväksi tarkoitettuja työvälineitä, koneita tai perävaunuja. Ne voidaan varustaa kuljettamaan kuormaa ja matkustajia.

EY-tyyppihyväksynnällä tarkoitetaan menettelyä, jossa jokin Euroopan talousalueeseen kuuluva (ETA) valtio vahvistaa, että traktorityyppi täyttää pyörillä varustettujen maatalous- ja metsätraktoreiden tyyppihyväksyntää koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 74/150/ETY liitteessä II lueteltujen erityisdirektiivien tekniset vaatimukset ja on läpäissyt neuvoston direktiivin 74/150/ETY mukaisessa EY-tyyppihyväksyntätodistuksessa luetellut tarkastukset.

Tyyppihyväksyntäviranomaisella tarkoitetaan tässä päätöksessä sosiaali- ja terveysministeriötä tai sen määräämää viranomaista. Ajoneuvohallintokeskus on kuitenkin tyyppihyväksyntäviranomainen, kun käsitellään traktorin moottorityypin tai moottoriperheen tyyppihyväksyntää pyörillä varustettujen maatalous- ja metsätraktoreiden dieselmoottoreiden päästöjen vähentämiseksi toteutettavia toimenpiteitä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 77/537/ETY tai pyörillä varustettujen maatalous- ja metsätraktoreiden käyttövoimaksi tarkoitettujen moottoreiden kaasun- ja hiukkaspäästöjen vähentämiseksi toteutettavia toimenpiteitä ja neuvoston direktiivin 74/150/ETY muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/25/EY vaatimusten mukaisesti.

Traktoreiden EY-tyyppihyväksyntä

3 §

Valmistaja tai tämän edustaja jättää EY-tyyppihyväksyntähakemuksen jollekin ETA-valtiolle. Suomessa hakemus jätetään sosiaali- ja terveysministeriölle. Edellä 2 §:n 3 momentissa tarkoitettu moottorityypin tai moottoriperheen tyyppihyväksyntää koskeva hakemus liitteineen jätetään kuitenkin Ajo-

neuvohallintokeskukselle. Hakemuksen mukana on oltava neuvoston direktiivin 74/150/ETY mukainen täydellinen luettelo tiedoista tai ilmoituslomake ja siinä tarkoitetut asiakirjat. Samaa traktorityyppiä koskevaa hakemusta ei saa jättää useammalle kuin yhdelle ETA-sopimusvaltiolle.

Traktorin EY-tyyppihyväksyntä suoritetaan tämän asetuksen liitteessä lueteltujen erityisdirektiivien vaatimusten mukaisesti paitsi T4-luokan traktoreiden tyyppihyväksyntä suoritetaan siten kuin säädetään komission direktiivin 2001/3/EY liitteen II osan B lisäyksen 1 osassa II. Erityisdirektiivejä sovellettaessa on otettava huomioon kunkin direktiivin soveltamisala traktoriluokittain, jotka annetaan komission direktiivin 2001/3/EY liitteen II osan B osassa I ja liitteen II osan B lisäys 1 osassa II.

4 §

Tyyppihyväksyntäviranomaisen on hyväksyttävä kaikki traktorityypit, jotka täyttävät seuraavat vaatimukset:

1) tyyppi on komission direktiivissä 2001/3/EY esitetyn ilmoituslomakkeen yksityiskohtaisten tietojen mukainen; ja

2) tyyppi on läpäissyt 2 §:n 2 momentissa tarkoitettun tyyppihyväksyntätodistuksen mallissa luetellut tarkastukset.

Edellä 1 momentissa tarkoitettut tarkastukset tehdään tähän tarkoitukseen pätevissä laitoksessa.

Jos tyyppihyväksyntäviranomaisen on antanut tyyppihyväksynnän, sen on toteutettava tarpeen mukaan ja tarvittaessa yhteistyössä muiden ETA-valtioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa tarvittavat toimenpiteet sen tarkastamiseksi, että tuotantomallit ovat tyyppihyväksytyn tyypin mukaisia. Tällainen tarkastus suoritetaan pistokokeilla.

5 §

Tyyppihyväksyntäviranomaisen on kuukauden kuluessa lähetettävä muiden ETA-valtioiden toimivaltaisille viranomaisille ilmoituslomakkeen ja hyväksyntätodistuksen jäljennös jokaisesta hyväksymästään tai hylkäämistään tyypistä. Valmistajan tai hänen edustajansa rekisteröintimaassa on täytettävä jokaisesta hyväksytyn tyypin mukaisesti valmistetusta traktorista EY-vaatimustenmukaisuustodistus.

6 §

Jos hyväksytyn tyypin tuotanto lakkaa tai ilmoituslomakkeessa olevien tietojen yksityiskohdat muuttuvat, siitä on ilmoitettava EY-tyyppihyväksynnän antajalle.

Jos 1 momentissa tarkoitettun ilmoituksen vastaanottaja katsoo, että ilmoitettu muutos ei vaadi olemassa olevan tyyppihyväksyntätodistuksen muuttamista tai uuden tyyppihyväksyntätodistuksen täyttämistä, tästä on ilmoitettava traktorin valmistajalle ja lähetettävä muiden ETA-valtioiden toimivaltaisille viranomaisille säännöllisin väliajoin jäljennökset muutoksista jaettuihin ilmoituslomakkeisiin.

Jos 1 momentissa tarkoitettu ilmoituksen vastaanottaja havaitsee, että tietolomakkeen muutos antaa aihetta uusiin tarkastuksiin tai uusiin testeihin ja että sen vuoksi on tarpeen muuttaa voimassa olevaa tyyppihyväksyntätodistusta tai täyttää uusi tyyppihyväksyntätodistus, on tästä ilmoitettava valmistajalle. Uudet asiakirjat on lähetettävä kuukauden kuluessa niiden valmistumisesta muiden ETA-valtioiden toimivaltaisille viranomaisille.

Kun tyyppihyväksyntätodistusta muutetaan, kun se korvataan uudella tai kun hyväksytyn tyypin tuotanto lakkaa, on tyyppihyväksynnän antajan kuukauden kuluessa toimitettava muiden ETA-valtioiden toimivaltaisille viranomaisille viimeisen vanhan todistuksen mukaisesti valmistetun traktorin sarjanumerot ja, jos mahdollista, ensimmäisen uuden tai muutetun todistuksen mukaisesti valmistetun traktorin sarjanumerot.

7 §

Uuden traktorin rekisteröintiä tai sen myyntiä, käyttöönottoa tai käyttöä ei saa kieltää sen rakenteeseen tai toimintaan liittyvistä syistä, jos traktorityypillä on EY-vaatimustenmukaisuustodistus. Tämä EY-vaatimustenmukaisuustodistus ei kuitenkaan estä toteuttamasta kyseisiä toimenpiteitä niiden traktoreiden osalta, jotka eivät ole hyväksytyn tyypin mukaisia.

Traktori ei ole hyväksytyn tyypin mukainen, jos se poikkeaa ilmoituslomakkeessa olevien tietojen yksityiskohdista ja jos tyyppihyväksynnän antanut ETA-valtio ei ole hyväksynyt näitä poikkeamia 6 §:n 2 tai 3

momentin mukaisesti. Traktorin ei katsota poikkeavan hyväksytystä tyypistä, kun mittapoikkeamat sallitaan erityisdirektiiveissä ja näitä mittapoikkeamia noudatetaan.

8 §

Jos tyyppihyväksyntäviranomaisen havaitsee, että useat traktorit, joiden mukana on tyyppihyväksyntäviranomaisen hyväksymää tyyppiä koskeva EY-vaatimustenmukaisuustodistus, eivät ole sen hyväksymän tyypin mukaisia, tyyppihyväksyntäviranomaisen on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tuotantomallit ovat hyväksytyn tyypin mukaisia.

Tyyppihyväksyntäviranomaisen on ilmoitettava muiden ETA-valtioiden toimivaltaisille viranomaisille 1 momentissa mainituista toimenpiteistä, jotka saattavat johtaa EY-tyyppihyväksynnän peruuttamiseen.

Tyyppihyväksyntäviranomaisen on ilmoitettava kuukauden kuluessa muille ETA-valtioiden toimivaltaisille viranomaisille EY-tyyppihyväksynnän peruuttamisesta.

Jos jonkun muun ETA-valtion toimivaltainen viranomainen ilmoittaa tyyppihyväksyntäviranomaiselle, että tyyppihyväksyntäviranomaisen hyväksymät traktorit eivät ole EY-tyyppihyväksynnän mukaisia, tyyppihyväksyntäviranomaisen on ryhdyttävä 1 momentin mukaisiin toimenpiteisiin.

9 §

Jos havaitaan, että tietyn tyyppiset traktorit saattavat muodostaa turvallisuusriskin liikenteessä tai työssä, vaikka niille olisikin asianmukaisesti annettu EY-vaatimustenmukaisuustodistus, voi tyyppihyväksyntäviranomainen kieltää näiden traktoreiden rekisteröinnin, myynnin, käyttöönoton ja käytön enintään kuudeksi kuukaudeksi Suomessa. Tällaisista päätöksistä on perusteluineen välittömästi ilmoitettava muille ETA-valtioille ja Euroopan yhteisöjen komissiolle.

10 §

EY-tyyppihyväksyntä voidaan antaa myös sellaisille traktoreiden järjestelmä- tai osatyypeille, jotka muodostavat erillisen traktorin osan.

Jos erillinen traktorin osa voi toimia vain yhdessä muiden traktorin osien kanssa, on

erillisen traktorin osan EY-tyyppihyväksyntätodistukseen sisällytettävä sen käyttöä koskevat rajoitukset ja sen asentamista koskevat vaatimukset, jotka tarkastetaan traktorin EY-tyyppihyväksynnän yhteydessä.

Erilliselle traktorin osalle on täytettävä EY-vaatimustenmukaisuustodistus. Erillinen traktorin osa on varustettava kauppanimellä tai tavaramerkillä, tyyppillä ja, jos erityisdirektiiveissä niin säädetään, myös tyyppihyväksyntänumerolla.

Erinäiset säännökset

11 §

Tämän asetuksen 3 §:n mukaisen EY-tyyppihyväksyntähakemuksen mukana oltavan ilmoituslomakkeen malli annetaan komission direktiivin 2001/3/EY liitteessä I. Traktortyyppin EY-tyyppihyväksynnän aikana sovellettavat menettelyt annetaan mainitun direktiivin liitteen II lisäyksessä 2.

Traktortyyppien ja -luokkien määritelmät annetaan mainitun direktiivin liitteessä II osassa A. T4-luokan traktoreiden määritelmät ja käyttöehdot annetaan direktiivin liitteen II lisäyksen 1 osassa I.

EY-tyyppihyväksyntätodistuksen malli ja menettelytavat annetaan mainitun direktiivin liitteessä II osassa C.

EY-vaatimustenmukaisuustodistuksen malli annetaan mainitun direktiivin liitteessä III.

12 §

Direktiivin 2000/25/EY 4 artiklan 3 kohdan mukaisia traktoreita ja moottoreiden ensimmäistä käyttöönottoa koskevia vaatimuksia sovelletaan moottoreihin seuraavasti:

- 1) 30 päivän kesäkuuta 2001 jälkeen luokkien A, B ja C moottoreihin,
- 2) 31 päivän joulukuuta 2001 jälkeen luokkien D ja E moottoreihin,
- 3) 31 päivän joulukuuta 2002 jälkeen luokan F moottoreihin ja
- 4) 31 päivän joulukuuta 2003 jälkeen luokan G moottoreihin.

Mainittuja vaatimuksia sovelletaan kuitenkin 30 päivän kesäkuuta 2002 jälkeen sellaisiin traktoreihin, joihin on asennettu luokan E moottori, ja 30 päivän kesäkuuta 2003 jälkeen sellaisiin traktoreihin, joihin on asennettu luokan F moottori.

Ennen mainittuja päivämääriä valmistettujen moottoreiden osalta vaatimus direktiivin vaatimusten täyttämisestä astuu voimaan kahden vuoden kuluttua mainituista päivämääristä.

13 §

Sosiaali- ja terveysministeriö antaa tarvittaessa tarkempia säännöksiä teknisistä yksityiskohdista ja menettelytavoista.

Tässä päätöksessä tarkoitettuja lomakkeita on saatavana tyyppihyväksyntäviranomaiselta maksua vastaan.

14 §

Tämä asetus tulee voimaan 20 päivänä elokuuta 2001.

Helsingissä 9 päivänä elokuuta 2001

Peruspalveluministeri *Osmo Soininvaara*

Tällä asetuksella kumotaan 22 päivänä joulukuuta 1993 annettu valtioneuvoston päätös traktoreiden ETY-tyyppihyväksynnästä (1412/1993) sekä traktoreiden ETY-tyyppihyväksyntävaatimuksista 12 päivänä marraskuuta 1997 annettu sosiaali- ja terveysministeriön päätös (996/1997) niihin myöhemmin tehtyine muutoksineen kuitenkin siten, että direktiiviä 2001/3/EY vastaavalta osaltaan niiden määräyksiä voidaan soveltaa vaihtoehtona tämän direktiivin mukaisille määräyksille 30 päivään heinäkuuta 2002 saakka.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöön panemiseksi tarvittaviin toimiin.

Hallitussihteeri Santeri Rommi

Traktorin EY-tyyppihyväksyntävaatimukset

Traktorin EY-tyyppihyväksyntä suoritetaan seuraavien direktiivien vaatimusten mukaisesti:

neuvoston direktiivi 74/150/ETY pyörillä varustettujen maatalous- ja metsätraktoreiden tyyppihyväksyntää koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä, sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston direktiiveillä 79/694/ETY, 82/890/ETY, 88/297/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 97/54/EY ja komission direktiiveillä 2000/2/EY ja 2001/3/EY;

neuvoston direktiivi 74/151/ETY pyörillä varustettujen maatalous- ja metsätraktoreiden tiettyjä osia ja ominaisuuksia koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä, sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston direktiivillä 82/890/ETY ja komission direktiiveillä 88/410/ETY ja 98/38/EY;

neuvoston direktiivi 74/152/ETY pyörillä varustettujen maatalous- ja metsätraktoreiden suurinta rakenteellista nopeutta ja kuormalavoja koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä, sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston direktiivillä 82/890/ETY ja komission direktiiveillä 88/412/ETY ja 98/89/EY;

neuvoston direktiivi 74/346/ETY pyörillä varustettujen maatalous- ja metsätraktoreiden taustapeilejä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä, sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston direktiivillä 82/890/ETY ja komission direktiivillä 98/40/EY;

neuvoston direktiivi 74/347/ETY pyörillä varustettujen maatalous- ja metsätraktoreiden näkyvyysalueita ja tuulilasin pyyhkimiä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä, sellaisena kuin se on muutettuna komission direktiivillä 79/1073/ETY ja neuvoston direktiivillä 82/890/ETY;

neuvoston direktiivi 75/321/ETY pyörillä varustettujen maatalous- ja metsätraktoreiden ohjauslaitteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä, sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston direktiivillä 82/890/ETY ja komission direktiiveillä 88/411/ETY ja 98/39/EY;

neuvoston direktiivi 75/322/ETY pyörillä varustettuihin maatalous- ja metsätraktoreihin asennettujen kipinäsytytysmoottoreiden aiheuttamien radiohäiriöiden poistamista koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä, sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston direktiivillä 82/890/ETY ja komission direktiiveillä 2000/2/EY ja 2001/3/EY;

neuvoston direktiivi 76/432/ETY pyörillä varustettujen maatalous- ja metsätraktoreiden jarrulaitteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä, sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston direktiivillä 82/890/ETY ja komission direktiivillä 96/63/EY;

neuvoston direktiivi 76/763/ETY pyörillä varustettujen maatalous- ja metsätraktoreiden matkustajan istuimia koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä, sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston direktiiveillä 82/890/ETY ja 1999/86/EY;

neuvoston direktiivi 77/311/ETY pyörillä varustettujen maatalous- ja metsätraktoreiden kuljettajalle kantautuvan äänen tasoa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä, sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston direktiivillä 82/890/ETY ja siten kuin sen 2 artiklan täytäntöönpanosta määrätään komission päätöksellä 2000/63/EY;

neuvoston direktiivi 77/536/ETY pyörillä varustettuihin maatalous- ja metsätraktoreihin kaatumisen varalta asennettuja suojarakenteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä, sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston direktiiveillä 87/354/ETY ja 89/680/ETY ja komission direktiivillä 1999/55/EY ja siten, että VI liitteessä Suomea tarkoittaa numero 17;

neuvoston direktiivi 77/537/ETY pyörillä varustettujen maatalous- ja metsätraktoreiden dieselmootoreiden päästöjen vähentämiseksi toteutettavia toimenpiteitä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä, sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston direktiivillä 82/890/ETY;

neuvoston direktiivi 78/764/ETY pyörillä varustettujen maatalous- ja metsätraktoreiden kuljettajan istuinta koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä, sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston direktiivillä 82/890/ETY sekä komission direktiiveillä 83/190/ETY, 87/354/ETY, 88/465/ETY ja 1999/57/EY ja siten, että II liitteen kohdassa 3.5.2.1 Suomea tarkoittaa numero 17;

neuvoston direktiivi 78/933/ETY pyörillä varustettujen maatalous- ja metsätraktoreiden valaisimien ja merkkivalolaitteiden asennusta koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä, sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston direktiivillä 82/890/ETY ja komission direktiivillä 1999/56/EY;

neuvoston direktiivi 79/532/ETY pyörillä varustettujen maatalous- ja metsätraktoreiden valaisimien ja merkkivalolaitteiden osan tyyppihyväksyntää koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä, sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston direktiivillä 82/890/ETY;

neuvoston direktiivi 79/533/ETY pyörillä varustettujen maatalous- ja metsätraktoreiden kytkentälaitteita ja peruutusta koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä, sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston direktiivillä 82/890/ETY ja komission direktiivillä 1999/58/EY;

neuvoston direktiivi 79/622/ETY pyörillä varustettuihin maatalous- tai metsätraktoreihin kaatumisen varalta asennettuja suojarakenteita (staattiset testit) koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä, sellaisena kuin se on muutettuna komission direktiiveillä 82/953/ETY, 87/354/ETY, 88/413/ETY ja 1999/40/EY ja siten, että VI liitteessä Suomea tarkoittaa numero 17;

neuvoston direktiivi 80/720/ETY pyörillä varustettujen maatalous- ja metsätraktoreiden ohjaustilaa, pääsyä ohjauspaikalle sekä ovia ja ikkunoita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä, sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston direktiivillä 82/890/ETY ja komission direktiivillä 88/414/ETY;

neuvoston direktiivi 86/297/ETY pyörillä varustettujen maatalous- ja metsätraktoreiden voimanottolaitteita ja niiden suojausta koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä;

neuvoston direktiivi 86/298/ETY kapearaiteisten pyörillä varustettujen maatalous- ja metsätraktoreiden takaosaan kaatumisen varalta asennetuista suojarakenteista, sellaisena kuin se on

muutettuna neuvoston direktiivillä 89/682/ETY ja komission direktiivillä 2000/19/EY ja siten, että VI liitteessä Suomea tarkoittaa numero 17;

neuvoston direktiivi 86/415/ETY pyörillä varustettujen maatalous- ja metsätraktoreiden hallintalaitteiden asentamisesta, sijainnista, toiminnasta ja merkitsemisestä;

neuvoston direktiivi 87/402/ETY kapearaiteisiin pyörillä varustettuihin maatalous- ja metsätraktoreihin kuljettajan istuimen eteen kaatumisen varalta asennetuista suojarakenteista, sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston direktiivillä 89/681/ETY ja komission direktiivillä 2000/22/EY ja siten, että VII liitteessä Suomea tarkoittaa numero 17;

neuvoston direktiivi 89/173/ETY pyörillä varustettujen maatalous- ja metsätraktoreiden tiettyihin osiin ja ominaisuuksiin liittyvän jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä, sellaisena kuin se on muutettuna komission direktiivillä 2000/1/EY ja siten, että III A liitteen kohdassa 5.4.1 ja V liitteen kohdassa 2.1.3 Suomea tarkoittaa numero 17;

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 97/54/EY neuvoston direktiivien 74/150/ETY, 74/151/ETY, 74/152/ETY, 74/346/ETY, 74/347/ETY, 75/321/ETY, 75/322/ETY, 76/432/ETY, 76/763/ETY, 77/311/ETY, 77/537/ETY, 78/764/ETY, 78/933/ETY, 79/532/ETY, 79/533/ETY, 80/720/ETY, 86/297/ETY, 86/415/ETY ja 89/173/ETY muuttamisesta siltä osin kuin on kyse pyörillä varustettujen maatalous- ja metsätraktoreiden suurimmasta rakenteellisesta nopeudesta;

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/25/EY maatalous- ja metsätraktoreiden käyttövoimaksi tarkoitettujen moottoreiden kaasu- ja hiukkaspäästöjen vähentämiseksi toteutettavista toimenpiteistä ja neuvoston direktiivin 74/150/ETY muuttamisesta.

Traktorille voidaan myöntää EY-tyyppihyväksyntä direktiivin 89/173/ETY vetokoukku koskevista määräyksistä poiketen edellyttäen, että vetokoukku täyttää mittojen osalta standardin ISO 6489-1 mukaiset vaatimukset, ja direktiivin 78/933/ETY takasumuvalon toimintaa koskevasta määräyksestä poiketen, vaikka takasumuvalo toimii samanaikaisesti myös kaukovalojen kanssa. Poikkeama merkitään tyyppihyväksyntätodistukseen.

Neuvoston direktiivi 74/150/ETY; EYVL N:o L 084, 28.3.1974, s. 10—24
Neuvoston direktiivi 74/151/ETY; EYVL N:o L 084, 28.3.1974, s. 25—32
Neuvoston direktiivi 74/152/ETY; EYVL N:o L 084, 28.3.1974, s. 33—35
Neuvoston direktiivi 74/346/ETY; EYVL N:o L 191, 15.7.1974, s. 1—4
Neuvoston direktiivi 74/347/ETY; EYVL N:o L 191, 15.7.1974, s. 5—10
Neuvoston direktiivi 75/321/ETY; EYVL N:o L 147, 9.6.1975, s. 24—27
Neuvoston direktiivi 75/322/ETY; EYVL N:o L 147, 9.6.1975, s. 28—37
Neuvoston direktiivi 76/432/ETY; EYVL N:o L 122, 8.5.1976, s. 1—14
Neuvoston direktiivi 76/763/ETY; EYVL N:o L 262, 27.9.1976, s. 135—138
Neuvoston direktiivi 77/311/ETY; EYVL N:o L 105, 28.4.1977, s. 1—9
Neuvoston direktiivi 77/536/ETY; EYVL N:o L 220, 29.8.1977, s. 1—37
Neuvoston direktiivi 77/537/ETY; EYVL N:o L 220, 29.8.1977, s. 38—59
Neuvoston direktiivi 78/764/ETY; EYVL N:o L 255, 18.9.1978, s. 1—39
Neuvoston direktiivi 78/933/ETY; EYVL N:o L 325, 20.11.1978, s. 16—42
Neuvoston direktiivi 79/532/ETY; EYVL N:o L 145, 13.6.1979, s. 16—19
Neuvoston direktiivi 79/533/ETY; EYVL N:o L 145, 13.6.1979, s. 20—22
Neuvoston direktiivi 79/622/ETY; EYVL N:o L 179, 17.7.1979, s. 1—30
Neuvoston direktiivi 79/694/ETY; EYVL N:o L 205, 13.8.1979, s. 17—18
Komission direktiivi 79/1073/ETY; EYVL N:o L 331, 27.12.1979, s. 20—23
Neuvoston direktiivi 80/720/ETY; EYVL N:o L 194, 28.7.1980, s. 1—11
Neuvoston direktiivi 82/890/ETY; EYVL N:o L 378, 31.12.1982, s. 45—46
Komission direktiivi 82/953/ETY; EYVL N:o L 386, 31.12.1982, s. 31—38
Komission direktiivi 83/190/ETY; EYVL N:o L 109, 26.4.1983, s. 13—24

Neuvoston direktiivi 86/297/ETY; EYVL N:o L 186, 8.7.1986, s. 19—25
Neuvoston direktiivi 86/298/ETY; EYVL N:o L 186, 8.7.1986, s. 26—63
Neuvoston direktiivi 86/415/ETY; EYVL N:o L 240, 26.8.1986, s. 1—18
Neuvoston direktiivi 87/354/EEC; EYVL N:o L 192, 11.7.1987, s. 43—45
Neuvoston direktiivi 87/402/ETY; EYVL N:o L 220, 8.8.1987, s. 1—43
Neuvoston direktiivi 88/297/ETY; EYVL N:o L 126, 20.5.1988, s. 52
Komission direktiivi 88/410/ETY; EYVL N:o L 200, 26.7.1988, s. 27—29
Komission direktiivi 88/411/ETY; EYVL N:o L 200, 26.7.1988, s. 30
Komission direktiivi 88/412/ETY; EYVL N:o L 200, 26.7.1988, s. 31
Komission direktiivi 88/414/ETY; EYVL N:o L 200, 26.7.1988, s. 34—36
Komission direktiivi 88/465/ETY; EYVL N:o L 228, 17.8.1988, s. 31—37
Neuvoston direktiivi 89/173/ETY; EYVL N:o L 067, 10.3.1989, s. 1—118
Neuvoston direktiivi 89/680/ETY; EYVL N:o L 398, 30.12.1989, s. 26
Neuvoston direktiivi 89/681/ETY; EYVL N:o L 398, 30.12.1989, s. 27—28
Neuvoston direktiivi 89/682/ETY; EYVL N:o L 398, 30.12.1989, s. 29—30
Komission direktiivi 96/63/EY; EYVL N:o L 253, 10.5.1996, s. 13—14
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 97/54/EY; EYVL N:o L 277, 10.10.1997, s. 24—25
Komission direktiivi 98/38/EY; EYVL N:o L 170, 16.6.1998, s. 13—14
Komission direktiivi 98/39/EY; EYVL N:o L 170, 16.6.1998, s. 15
Komission direktiivi 98/40/EY; EYVL N:o L 171, 17.6.1998, s. 28—29
Komission direktiivi 98/89/EY; EYVL N:o L 322, 1.12.1998, s. 40—41
Komission direktiivi 1999/40/EY; EYVL N:o L 124, 18.5.1999, s. 11—13
Komission direktiivi 1999/55/EY; EYVL N:o L 146, 11.6.1999, s. 28—30
Komission direktiivi 1999/56/EY; EYVL N:o L 146, 11.6.1999, s. 31—32
Komission direktiivi 1999/58/EY; EYVL N:o L 148, 15.6.1999, s. 37—38
Neuvoston direktiivi 1999/86/EY; EYVL N:o L 297, 18.11.1999, s. 22—23
Komission direktiivi 2000/1/EY; EYVL N:o L 021, 26.1.2000, s. 16—22
Komission direktiivi 2000/2/EY; EYVL N:o L 021, 26.1.2000, s. 23—31
Komission direktiivi 2000/19/EY; EYVL N:o L 094, 14.4.2000, s. 31—32
Komission direktiivi 2000/22/EY; EYVL N:o L 107, 4.5.2000, s. 26—27
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/25/EY; EYVL N:o L 173, 12.7.2000, s. 1—34
Komission päätös 2000/63/EY; EYVL N:o L 022, 27.1.2000, s. 66
Komission direktiivi 2001/3/EY; EYVL N:o L 028, 30.1.2001, s. 1—42

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 715—716, 2 arkkia

EDITA OYJ, HELSINKI 2001

PÄÄTOIMITTAJA JARI LINHALA

ISSN 1455-8904